

udtalt, skal jeg undlade at anføre Adskilligt, som jeg ellers havde tænkt paa at sige, da det falder sammen med, hvad den ærede sidste Taler nys har udtalt. — Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har anbefalet det foreliggende Ændringsforslag som et moderende, som et Forligstilbud, som Noget, der skulde være det aller sidste Skridt, Folkethinget vilde gjøre i denne Sag, men det ærede Medlem har glemt, at det ikke berøver paa Folkethinget at bestemme, naar man er kommen til det sidste Skridt. De ærede Forslagsstillere kunne slet ikke vide sig sikrede imod, at dette skulde blive det sidste Skridt, thi Sagen vil rimeligviis komme endnu oftere her til Folkethinget, og man kjender jo dette Things overordentlige store Føielighed lige overfor Landstthinget. Derfor vil jeg advare alle dem, der maasse, naar det virkelig var det sidste Skridt, hvorom der her var Tale, vilde stemme for dette Forslag, at de ikke gjøre det nu, thi de Herrer kunne da være ganske overbeviste om, at det ikke bliver det sidste Skridt, Folkethinget gjør. Det er en fuldstændig Misforstaaelse af den hele Stilling, hvori den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har gjort sig skyldig, naar han tror, at hermed skulde Sagen være afgjort, at Landstthinget vilde tage, hvad der her blev vedtaget, dersom de Herrer's Forslag vedtoges, saaledes at Sagen dermed var afgjort. Det ærede Medlem har jo seet af det Ændringsforslag, der foreligger, at Regjeringen ikke vil slutte sig til Ændringsforslaget, men at den fastholder sin Stilling, og de Herrer maa jo vide, at Regjeringens Indflydelse paa Landstthinget er ligesaa stor, som den er her i Folkethinget. Naar man forud kjender Stemningen i Landstthinget og veed, at den bliver støttet og stærket ved Regjeringens Paavirkning, hvorledes er det da muligt, at de Herrer kunne antage, at Sagen nu skulde gaae, naar man vedtog deres Forslag? Bille de Herrer ikke erindre, hvad det er, hvorpaa det kommer an, naar en Sag kommer i et Fællesudvalg. Jeg sætter, at Folkethinget vedtager de Herrer's Forslag, men at Landstthinget indsætter en Bestemmelse, der stemmer med de Anskuelser, som hidtil have gjort sig gjældende der; Sagen

kommer da i et Fællesudvalg, og hvad er det da, dette skal søge at fremkalde? Det er Noget, der ligger imellem de to Yderligheder, som foreligge; men dersom vi nu her vedtage de ærede Medlemmers Forslag, er dette den ene Yderlighed, medens det af Landstthinget Vedtagne bliver den anden, og naar man overhovedet vil anerkjende den Tanke, der ligger til Grund for Fællesudvalgsindretningen, kommer det da an paa at finde Noget, der ligger imellem disse to Yderligheder; man vil ingenlunde holde paa dette saakaldte sidste Skridt fra Folkethingets Side, men søge at finde Noget, der gaar yderligere, Noget, der nærmere sig til Landstthingets og Regjeringens Anskuelse. Dersom man altsaa nu vil vedtage de Herrer's Forslag, er det ligesom givet som en Nødvendighed, at man, forsaavidt et Fællesudvalg bliver nedsat, hvad der vel ingen Tvivl er om vil skee, maa komme til at tale om en Afgjørelse, der ligger endnu længere borte fra Folkethingets Mening om, hvorledes denne Sag burde ordnes, end det nuværende Forslag gjør. Dersom vi derimod holde paa det, der blev vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget, kan det nu foreliggende Forslag være et Forsøg i Fællesudvalget, thi det er da en Mellemting imellem Folkethingets og Landstthingets Anskuelser; men tage vi det nu, er det den ene Yderlighed, og man maa da ind paa Noget, der endnu mere nærmer sig til Landstthingets Anskuelse, for at faae Noget, der skulde have Ud sigt til at vinde Fleertallet i begge Thing for sig. Det man skulde have i mente, forsaavidt man vil gaae ind paa en Overenskomst, skulde altsaa være, hvad her foreligger; men det kan det ikke blive, dersom vi nu vedtage det; dette forekommer mig at være saa klart, som at To og To ere Fire. Jeg maa altsaa meget indtrængende advare de Herrer, der mene, at dette skulde være det sidste Skridt, man skulde gjøre, imod nu at gjøre dette Skridt, thi det bliver da sandelig ikke det sidste, vi gjøre. — Dette var, hvad jeg vilde sige, naar jeg opfatter Forslaget i den Forstand, hvori det er blevet forsvaret af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne; men seer jeg paa selve Forslaget, da indeholder det noget ganske Andet, det gaar da for Præsterne Vedkommende langt ud over;